

Florina-Loredana Streinu
Irina-Maria Drăgănescu

Teste rezolvate

În conformitate
cu Reperele
metodologice pentru
aplicarea
curriculumului
la clasa a IX-a

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

clasa a IX-a

Cuprins

Teste (pag.)	Sugestii rezolvări (pag.)
-----------------	---------------------------------

Textul literar – ficțiune literară

Joc și joacă.

Text-suport: *Balet pe șapte silabe*, de Tudor Arghezi 9 145

Testul nr. 1 – Înțelegerea textului

Testul nr. 2 – Înțelegerea textului

Testul nr. 3 – Itemi literație

Familia. Textul descriptiv – portretul.

Text-suport: *Copilăria*, de Maxim Gorki 16 149

Testul nr. 4 – Înțelegerea textului

Testul nr. 5 – Înțelegerea textului

Testul nr. 6 – Itemi literație

Școala.

Text-suport: *Corigent la limba română*, de Ion Minulescu 25 153

Testul nr. 7 – Înțelegerea textului

Testul nr. 8 – Înțelegerea textului

Testul nr. 9 – Itemi literație

Istoria. Textul dramatic – portretul.

Text-suport: *Apus de soare*, de Barbu Ștefănescu Delavrancea 34 157

Testul nr. 10 – Înțelegerea textului

Testul nr. 11 – Înțelegerea textului

Testul nr. 12 – Itemi literație

Iubirea. Textul liric.

Text-suport: *Steluțe-n genele ei*, de Mircea Cărtărescu 43 162

Testul nr. 13 – Înțelegerea textului

Testul nr. 14 – Înțelegerea textului

Testul nr. 15 – Itemi literație

Exemple. modele. personalități. Epic, liric, dramatic.

Text-suport: *Mistrețul cu colți de argint*, de Ștefan Augustin Doinaș 50 166

Testul nr. 16 – Înțelegerea textului

Testul nr. 17 – Înțelegerea textului

Testul nr. 18 – Itemi literație

Aventură, călătorie. Textul liric.

Text-suport: *Simetrie*, de Marin Sorescu 58 171

Testul nr. 19 – Înțelegerea textului

Testul nr. 20 – Înțelegerea textului

Testul nr. 21 – Itemi literație

Lumi fantastice.

Text-suport: *Sărmanul Dionis*, de Mihai Eminescu 65 175

Testul nr. 22 – Înțelegerea textului

Testul nr. 23 – Înțelegerea textului

Testul nr. 24 – Itemi literație

Textul nonliterar

Textul publicistic. Cronica de teatru.

Text-suport: *Năpasta fast forward*, de Bogdan Burileanu 75 179

Testul nr. 25 – Înțelegerea textului

Testul nr. 26 – Aprofundare

Testul nr. 27 – Itemi literație

Adolescența. Textul publicistic. Recenzia.

Text-suport: *Două lecturi pentru adolescenți (și nu numai)*, de Cătălina Suditu .. 84 184

Testul nr. 28 – Înțelegerea textului

Testul nr. 29 – Înțelegerea textului

Testul nr. 30 – Itemi literație

Personalități. Exemple. Modele. Textul publicistic. Interviu.

Text-suport: *Interviu cu Nicolae Manolescu* 93 189

Testul nr. 31 – Înțelegerea textului

Testul nr. 32 – Înțelegerea textului

Testul nr. 33 – Itemi literație

Textul juridic.

Text-suport: *Constituția României* 103 194

Testul nr. 34 – Înțelegerea textului

Testul nr. 35 – Înțelegerea textului

Testul nr. 36 – Itemi literație

Textul științific. Critica literară.

Text-suport: *Negruzzi sau vocația întemeierii în vol. Chipul și Oglinda*,

de Tudor Cristea 111 198

Testul nr. 37 – Înțelegerea textului

Testul nr. 38 – Înțelegerea textului

Testul nr. 39 – Itemi literație

Textul de graniță (literatură de frontieră) – ficțiune și realitate

Textul memorialistic. Exemple. Modele. Personalități.

Text-suport: *Aminiri de la Junimea*, de Iacob Negruzzi 118 202

Testul nr. 40 – Înțelegerea textului

Testul nr. 41 – Înțelegerea textului

Testul nr. 42 – Itemi literație

Textul memorialistic. Adolescența. Jurnalul.

Text-suport: *Jurnalul Annei Frank* 127 206

Testul nr. 43 – Înțelegerea textului

Testul nr. 44 – Înțelegerea textului

Testul nr. 45 – Itemi literație

Textul epistolar. Prietenia. Scrisul.

Text-suport: *Corespondența Tudor Cristea – Barbu Arghezi* 135 211

Testul nr. 46 – Înțelegerea textului

Testul nr. 47 – Înțelegerea textului

Testul nr. 48 – Itemi literație

Teste

Textul literar

Joc și joacă. Text-suport: *Balet pe șapte silabe*, de Tudor Arghezi

Se dă textul:

Când a fost, la început,
Nu era nimic făcut.
Lumea toată era goală,
Ca o tidvă, ca o oală,
Era noapte peste tot,
Ca-n cutia cu compot,
Era ceață,
Ca-n borcanul de dulceață,
Și tăcere,
Ca într-un hârdău cu miere.

Pe atuncea, Dumnezeu,
Singur, o ducea cam greu.
Ar fi vrut să vadă soare
Că apune și răsare
Și să stea întotdeauna
Măcar de vorbă cu luna.
Ar fi vrut și el, săracul,
Să asculte pitpalacul,
Ciocârliă, pițgoiul
Și câmpia cu cimpoiul.
Dar în noaptea asta chioară
Nu era o cioară!

N-avea nici cin' să certe
Și n-avea nici cui să ierte.
Pentru că, vedeți,
Nu erau băieți;
Nici mici
Ca niște pici;
Nici mari
Ca niște ștregari,
Și nu erau niște rochițe.
Adică fetițe,
Cu zulufi și coșițe.

Seara,-ngenunchiat în pat,
Nu era nici un băiat
Și nici-o fată
Cu rugăciunea neînvățată.

Pentru ce? Pentru că zic;
Nu era încă nimic!
Și, de bună seamă,
Cum ar fi fost ceva fără mamă?
Fără mamă și fără tătuc
Nu se poate face nici-un papuc.
Și nici bomboane și jucării
Nu erau. Findcă nu erau copii.

Dar Dumnezeu s-a pus
Să lucreze colo, sus.
A luat o foarfecă odată
Și hârtie neliniată.
A luat un ghem de sfoară
Și i-a dat drumul afară,
Din cer în mare.
Și scoase soarele cât o căldare.
A luat clei și pap
Și a făcut un crap.
Și pe lângă clei
A luat o pungă cu scânteii.
Și făcu și luna
Și stelele, una și una.

Căci, uitasem, pasămite,
Niște foarfeci ruginite
Și niște materiale,
Niște mucavale,
Niște cocă, niște glomotoace,
Niște prafuri cu care Sfinția-Sa
n-avusese ce face.

Și cam fără ca să vrea
Face omul după stea,
Făcu struguri pentru om,
Și așa, pom lângă pom,
Flori cu flori și ape-n ape,
Totul gata fu aproape.
Dumnezeu făcu, Vasile,
Lumea toată-n șase zile,
Și după trei săptămâni
Se frecă pe mâni,
Mulțumit
Că a isprăvit.

Nitam-nisam,
Omul s-a numit Adam.
Adam era cărn
Și scurt cât o coadă de târn.
Eva, cam peltică,
Nu putea să zică
Nici Petrică, nici Costică.
Zicea sticlă-n loc de strică.
Zicea flică-n loc de frică,
Zicea chie-n loc să scrie,
Zicea cate-n loc de carte,
Și etic, nu hârtie,
Și ace cu mangalie,
Și chion, și nu creion.
Și nu putea să zică nici Ion
Și Adam sta supărat
Că vorbea cam scâlciat.

Când vorbim și povestim,
Ca să lămurim,
Băiatul și fata
Erau de trei zile gata.

Erau mici,
Însă voinici,
Rumeni, iuți și dolofani
Ca la cinci sau șase ani,
Ținându-se-n livadă
De mână, ca să nu cadă,
Numărau mereu pe dește
Ce au și ce mai lipsește.

Căci fiecare simțea
Că îi lipsește ceva,
Și ce lipsea nu știa,
Știți că tot eu am ghicit
Și vă spui ce le-a lipsit,
N-aveau cu ce să se joace;
Fincă n-aveau dobitoace.

Dumnezeu și el uitase
Să le facă-n zile șase,
Dobitoacele.
Dar păstra cojoacele,
Copcile, tiparele,
Puse degetarele,
Puse ața-n ace
Și-ncepu să facă dobitoace...

Testul nr. 1 – Înțelegerea textului

1. Scrie, într-un text de două-trei enunțuri, impresia pe care ți-a produs-o fragmentul propus.

.....
.....
.....
.....
.....

2. Identifică figura de stil dominantă din prima strofă a textului. Precizează termenii cu valoare de comparant din respectivele comparații. Ce observi privind registrul lingvistic utilizat?

.....
.....
.....

3. Explică într-un enunț sensul expresiei: „Când a fost la început“.

.....
.....
.....

4. Care sunt motivele pentru care divinitatea alege să creeze lumea? Formulează un răspuns argumentat, valorificând cel puțin două secvențe poetice.

.....
.....
.....

5. Numește două teme/motive literare valorificate în text, pe baza câte unei secvențe relevante.

.....
.....

6. Precizează cel puțin trei elemente specifice textului narativ, prezente în fragmentul-suport.

.....
.....
.....

7. Numește cel puțin trei elemente de versificație valorificate în textul-suport.

.....
.....
.....

8. Transcrie trei perechi de antonime.

.....
.....

9. Identifică două mărci ale adresării directe și precizează-le.

.....
.....
.....

Redactare

1. Prezintă, într-un text de 100-150 de cuvinte, imaginea primilor oameni, valorificând textul-suport, evidențiind cel puțin câte o trăsătură a acestora și mijlocul de caracterizare prin intermediul căruia este reliefată.

2. Asociază fragmentul propus cu o altă operă literară citită sau studiată, evidențiind o valoare culturală/morală comună, valorificând câte o secvență relevantă.

Testul nr. 2 – Înțelegerea textului

1. Care sunt primele creații ale divinității? Ce materiale folosește în realizarea acestora? Cum apare, în viziunea ta, acest proces al creației? Formulează răspunsul într-un text argumentat, de 50-70 de cuvinte.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....

2. Selectează versurile care prezintă divinitatea în ipostaza umanizată, având un comportament tipic uman.

.....
.....
.....

3. Care sunt versurile care prezintă crearea primilor oameni? Ce materii prime are divinitatea pentru plămădirea acestora?

.....
.....
.....

4. Selectează din text două secvențe explicative.

.....
.....
.....

5. Precizează, pe baza unor secvențe, două trăsături ale divinității și menționează și mijlocul de caracterizare identificat.

.....
.....
.....

6. Transcrie din text cel puțin patru termeni apoetici.

.....
.....
.....

7. Transcrie o secvență care ilustrează faptul că divinitatea pune în centrul creației sale omul și pentru acesta creează celelalte elemente.

.....
.....
.....

8. Exprimă-ți opinia despre faptul că primii oameni sunt, în viziunea argheziană, doi copii care se tem *să nu cadă*. Formulează răspunsul tău într-un text de 70-100 de cuvinte.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. Citește textul biblic, capitolul Facerea, și identifică cel puțin două asemănări și două deosebiri între textul arghezian și cel biblic.

.....

.....

.....

.....

.....

Redactare

1. Exprimă-ți, într-un text de 100-150 de cuvinte, opinia cu privire la modul cum eul liric prezintă creația.
2. Scrie un text argumentativ, de 150-200 de cuvinte, în care să prezinți caracterul ficțional al fragmentului propus, pe baza a cel puțin două argumente.

Testul nr. 3 – Itemi literație

1. Se dă următorul fragment:
„Dumnezeu făcu, Vasile,/Lumea toată-n șase zile“

În fragmentul dat, substantivul **Vasile** reprezintă:

- a) naratorul;
- b) eul liric;
- c) un potențial cititor;
- d) autorul.

2. În fragmentul propus există, exceptând ghilimelele:

- a) trei semne de ortografie;
- b) două semne de ortografie și un semn de punctuație;
- c) trei semne de punctuație;
- d) un semn de ortografie și două semne de punctuație.

3. Se dă următorul fragment:

„La-nceput, pe când ființă nu era, nici neființă,
Pe când totul era lipsă de viață și voință,
Când nu s-ascundea nimica, deși tot era ascuns...
Când pătruns de sine însuși odihnea cel nepătruns.
Fu prăpastie? Genune? Fu noian întins de apă?
N-a fost lume pricepută și nici minte s-o priceapă,
Căci era un întuneric ca o mare fără-o rază,
Dar nici de văzut nu fuse și nici ochiu care s-o vază.
Umbra celor nefăcute nu-ncepuse-a se desface,
Și în sine împăcată stăpânea eterna pace!...”

Fragmentul dat este structurat, din punct de vedere stilistic, pe baza următoarelor mijloace artistice:

- a) antiteza, repetiția, interogația retorică, personificarea;
- b) antiteza, inversiunea, enumerația, epitetul, personificarea;
- c) antiteza, inversiunea, interogația retorică, personificarea;
- d) antiteza, interogația retorică, comparația, epitetul, metafora.

4. Fragmentul propus dezvoltă ca temă literară:

- a) cosmogonia;
- b) solitudinea;
- c) cunoașterea;
- d) moartea.

5. Fragmentul propus reprezintă:

- a) o secvență descriptivă de tip tablou;
- b) o secvență descriptivă de tip portret;
- c) o secvență explicativă;
- d) o secvență narativă.

6. În secvența propusă este valorificată dintre funcțiile comunicării:

- a) funcția conativă;
- b) funcția poetică;
- c) funcția referențială;
- d) funcția metalingvistică.

7. Se dă următorul fragment:

*La-nceput, pe când ființă nu era, nici neființă,
Pe când totul era lipsă de viață și voință,*

În secvența propusă sunt formate prin derivare:

- a) două cuvinte;
- b) trei cuvinte;
- c) patru cuvinte;
- d) un cuvânt.

8. Se dă secvența: „N-avea nici cin’ să certe / Și n-avea nici cui să ierte. / Pentru că, vedeți, / Nu erau băieți“

În secvența propusă există:

- a) trei semne ortografie și patru semne de punctuație;
- b) patru semne ortografie și patru semne de punctuație;
- c) patru semne ortografie și trei semne de punctuație;
- d) trei semne ortografie și trei semne de punctuație.

Sugestii de rezolvări

Textul literar

Joc și joacă. Text-suport: *Balet pe șapte silabe*, de Tudor Arghezi

Testul nr. 1 – Înțelegerea textului

1. Impresia pe care mi-a produs-o lectura acestui text este aceea de bună dispoziție, deoarece prezintă sub forma unui joc creația, folosește jocul de cuvinte și asocieri inedite.
2. În prima strofă a textului predomină, din punct de vedere stilistic, comparația, relevante în acest sens fiind secvențele: *Lumea toată era goală, / Ca o tidvă, ca o oală, / Era noapte peste tot, / Ca-n cutia cu compot, / Era ceață, / Ca-n borcanul de dulceață, / Și tăcere, / Ca într-un hârlău cu miere.* Termenii cu ajutorul cărora se realizează comparațiile sunt: *tidvă, oală, cutia cu compot, hârlău cu miere.* Se poate observa preferința eului liric pentru alegerea termenilor apoetici, din registrul minor, cu evidenta intenție de a crea imaginea unui univers familiar, demitizat. Tehnica este preluată de autorul român T. Arghezi de la poetul francez Charles Baudelaire și se numește estetica urâtului.
3. Secvența propusă desemnează metaforic momentul increatului, cel de dinaintea nașterii universului, a creării efective de către divinitate a primilor oameni și a întregului univers.
4. Divinitatea alege să creeze lumea deoarece se simte singur și ar vrea să comunice, așa cum reiese din secvența: „*Pe-atuncea Dumnezeu, / Singur o ducea cam greu*“. De asemenea, acesta și-ar fi dorit să aibă cu cine comunica, schimba păreri, relevantă în acest sens fiind structura: „*Ar fi vrut și el săracul / Să asculte pitpalacul*“ sau „*Și să stea întotdeauna / Măcar de vorbă cu luna*“. În același timp, pentru divinitate pare supărător faptul că nu exista absolut nimic.
5. În text este valorificată **tema creației**, deoarece se prezintă momentul de dinaintea nașterii lumii, **motivul increatului**, reliefat prin negații succesive, ce au rolul de a sublinia faptul că nimic din ceea ce reprezintă universul nostru de astăzi nu exista la început, așa cum reiese din secvența: *N-avea nici cin' să certe / Și n-avea nici cui să ierte. / Pentru că, vedeți, / Nu erau băieți; / Nici mici / Ca niște pici; / Nici mari / Ca niște ștregari, / Și nu erau niște rochițe. / Adică fete,*“. **Tema cosmogoniei**, a nașterii universului este implicit valorificată în acest context. Nu în ultimul rând, **tema familiei** se creionează prin prezența termenilor din câmpul semantic al gradelor de rudenie: *mama, tătuc, băieți, fete*. Având în vedere faptul că întreg procesul creației este prezentat sub formă ludică, **tema jocului** se reliefează drept un alt aspect general al realității, transfigurat în opera literară propusă.
6. Textul propus este unul narativ, deoarece aduce în prim-plan personaje precum: *băieți, fete, mama, tătuc, divinitatea, băiatul (Adam) și fata (Eva)*. De asemenea, succesiunea de întâmplări (conștientizarea de către divinitate a faptului că este supărător de singur, demararea procesului creării primilor oameni, a elementelor universului apropiat omului (*struguri, pomi, flori, ape etc.*) este tot un element specific narațiunii. Nu în ultimul rând, prezența termenilor care au rolul de a ierarhiza evenimentele (*când, pe atuncea, dar, nitam-nisam*) sunt specifici textului narativ.

7. Elementele de versificație sau de prozodie valorificate în textul propus sunt: **versul** ca unitate minimală de prezentare a materialului, acestea fiind structurate în **strofe**, grupaje asimetrice de versuri (12, 16 sau 20 de versuri). **Rima** este un alt element de versificație. Cu mici excepții, rima identificată în acest text este cea de tip pereche (aabb).

8. să certe – să ierte, apune – răsare, mari – mici, băieți – fete

9. Vocativul Vasile din structura: *Dumnezeu făcu, Vasile, / Lumea toată-n șase zile* este una dintre mărcile adresării directe, ca și folosirea verbelor la persoana a II-a plural: *știți, vedeți*, respectiv a pronumelui de persoana a II-a, *vă*.

Redactare

1. Prezintă, într-un text de 100-150 de cuvinte, imaginea primilor oameni, valorificând textul-suport, evidențiind cel puțin câte o trăsătură a acestora și mijlocul de caracterizare prin intermediul căruia este reliefată.

În realizarea textului vei avea în vedere:

- selectarea versurilor relevante pentru creionarea portretului celor două personaje biblice;
- menționarea a cel puțin câte o trăsătură definitorie pentru fiecare personaj, a secvenței relevante și a mijlocului de caracterizare valorificat;
- respectarea normelor de ortografie, exprimare, punctuație.

2. Asociază fragmentul propus cu o altă operă literară citită sau studiată, evidențiind o valoare culturală/morală comună sau o temă literară comună, valorificând câte o secvență relevantă.

În realizarea textului vei avea în vedere:

- identificarea unei valori morale/culturale valorificate de textul-suport, respectiv a unei teme literare (creația, jocul, copilăria);
- alegerea unei opere literare care dezvoltă aceeași valoare/temă literară;
- prezentarea succintă a unor aspecte reliefate în ambele opere literare, pornind de la elementul comun de conținut.

Testul nr. 2 – Înțelegerea textului

1. Primele creații ale divinității sunt soarele, un crap și luna, secvența relevantă fiind: *Dar Dumnezeu s-a pus / Să lucreze colo, sus. / A luat o foarfecă odată / Și hârtie neliniată. / A luat un ghem de sfoară / Și i-a dat drumul afară, / Din cer în mare. / Și scoase soarele cât o căldare. / A luat clei și pap / Și a făcut un crap. / Și pe lângă clei / A luat o pungă cu scânteii. / Și făcu și luna / Și stelele, una și una.*

Consider că autorul recurge la valorificarea termenilor din registrul colocvial, a elementelor specifice universului uman din dorința de a prezenta actul creației într-o manieră cât mai accesibilă lectorului, sub forma unui joc al divinității care creează lumea, întregul univers așa cum ar desfășura una dintre cele mai banale activități specifice omului de rând.

În mod cert, maniera de prezentare a actului prim al creației este **demitizată**, materialele folosite în creație fiind cele specifice universului uman: *o foarfecă, hârtie, un ghem de sfoară, clei, pap, pungă cu scântei.*, cu scopul de a prezenta actul creării lumii de către Dumnezeu, asemenea unui act creator obișnuit. Creația nu pare să aibă nimic înălțător, este coborâtă în profan, sugerând joaca unui creator plictisit.

2. Versurile care creionează imaginea unei divinități umanizate sunt cele în care, după ce își duce la bun sfârșit activitățile, își freacă mâinile în semn de mulțumire: *Și după trei săptămâni / Se frecă pe mâini / Mulțumit / Că a isprăvit.*

3. Versurile care prezintă crearea omului sunt: *Căci, uitasem, pasămite, / Niște foarfeci ruginite / Și niște materiale, / Niște mucavale, / Niște cocă, niște glomotoace, / Niște prafuri cu care Sfinția-Sa n-avusese ce face. / Și cam fără ca să vrea / Face omul după stea,*

Primii oameni sunt creați din materiale de-a dreptul nefolositoare, intenția fiind tot aceea de a ironiza procesul creației, de a-l scoate din mit, de a îl prezenta într-o manieră parodică. Folosirea articolului nehotărât *niște* are rolul de a sublinia faptul că respectivele materii prime nu au nimic special, sunt simple resturi.

4. *Când vorbim și povestim, / Ca să lămurim, / Băiatul și fata / Erau de trei zile gata. sau Pentru ce? Pentru că zic; / Nu era încă nimic! și Căci, uitasem, pasămite, / Niște foarfeci ruginite.*

5. O trăsătură a divinității o reprezintă **egoismul**, trăsătură evidențiată în mod indirect, din decizia divinității de a crea primii oameni și primele vietăți, deoarece se simțea singur. O altă trăsătură a divinității o reprezintă **neatenția**, așa cum reiese indirect din versurile: *Dumnezeu și el uitase / Să le facă-n zile șase / Dobitoacele.*

6. *Hârdău, tidvă, dește, căldare, mucavale, glomotoace,*

7. *Și cam fără ca să vrea / Făcu omul după stea / Făcu struguri pentru om / Și așa pom lângă pom. /*

8. Cred că secvența: *Rumeni, iuți și dolofani / Ca la cinci sau șase ani / Ținându-se-n livadă / De mână ca să nu cadă* creionează imaginea primilor oameni asemenea unor copii supuși greșelii atât prin natura lor umană, dar mai ales prin vârsta fragedă. Altfel, verbul *a cădea* care, la un prim nivel de interpretare, ne trimite cu gândul la posibilitatea de a lovi, la o analiză mai atentă face trimitere la adevăratele semnificații ale textului biblic, conform căruia primii oameni au căzut în păcat atunci când am încălcat porunca divină.

9. **Asemănări:** Divinitatea creează primii oameni. Numele acestora sunt Adam și Eva. Divinitatea creează plantele și animalele. Divinitatea creează universul întreg.

Deosebiri: În textul arghezian, divinitatea creează lumea din plictiseală. Primii oameni, în viziunea argheziană, sunt niște copii. Animalele sunt create pentru a avea tovarăși de joacă primii oameni.

Redactare

1. Exprimă-ți, într-un text de 100-150 de cuvinte, opinia cu privire la modul cum eul liric prezintă creația.

În realizarea textului vei avea în vedere:

- formularea unei opinii cu privire la perspectiva eului liric asupra temei (perspectivă ludică);
- formularea a două argumente relevante pentru ipoteza formulată și susținerea acestora cu exemple pertinente din text;
- formularea unei concluzii privind viziunea personală a eului asupra actului creator.

2. Scrie un text argumentativ, de 150-200 de cuvinte, în care să prezinți caracterul ficțional al fragmentului propus, pe baza a cel puțin două argumente.

Textul „Balet pe șapte silabe“, de Tudor Arghezi, este literar, deoarece propune un univers ficțional, prezentat din perspectiva eului liric, care trece prin filtrul propriei conștiințe și sensibilități o temă biblică, aceea a creării primilor oameni, Adam și Eva. Prin urmare, deși pornește de la un referent real, poezia „Balet pe șapte silabe“ propune o viziune inedită, originală, asupra creației divine, transfigurând artistic mitul creștin al facerii, prezentând atât divinitatea, cât și primii oameni, dintr-o perspectivă ludică.

În primul rând, textul se caracterizează printr-o evidentă expresivitate a limbajului, rezultată din valorificarea funcției poetice cu ajutorul unor mijloace artistice precum comparația („Lumea toată era goală, Ca o tidvă, ca o oală, Era noapte peste tot, / Ca-n cutia cu compot, / Era ceață, / Ca-n borcanul de dulceață, / Și tăcere, / Ca într-un hârdău cu miere.“) sau interogația retorică: „Pentru ce?“, „Cum ar fi fost ceva fără mama?“, respectiv enumerația: „Erau mici, / Însă voinici, / Rumeni, iuți și dolofani / Ca la cinci sau șase ani.“

În al doilea rând, aducerea în prim-plan a unor personaje, plăsmuiri ale imaginației autorului, Adam și Eva, imaginați asemenea unor copii creați din diverse resturi, reprezintă o altă particularitate a textului literar.

Nu în ultimul rând, viziunea personală a eului liric asupra actului creator, imaginat asemenea unui joc, valorificarea registrelor lingvistice apoetic (hârdău, oală, ruginit, mucava, cocă, ghemotoace etc.) și arhaic, a conotațiilor, reprezintă alte trăsături definitorii ale operei literare.

Prin urmare, textul arghegian reprezintă o operă literară care, prin intermediul eului liric ludic și al mijloacelor de expresivitate, creionează o perspectivă subiectivă asupra temei creației, pe care o împletește cu tema literară a jocului și a copilăriei.

Testul nr. 3 – Itemi literație

1. c
2. d
3. d
4. a
5. a
6. b
7. b
8. c